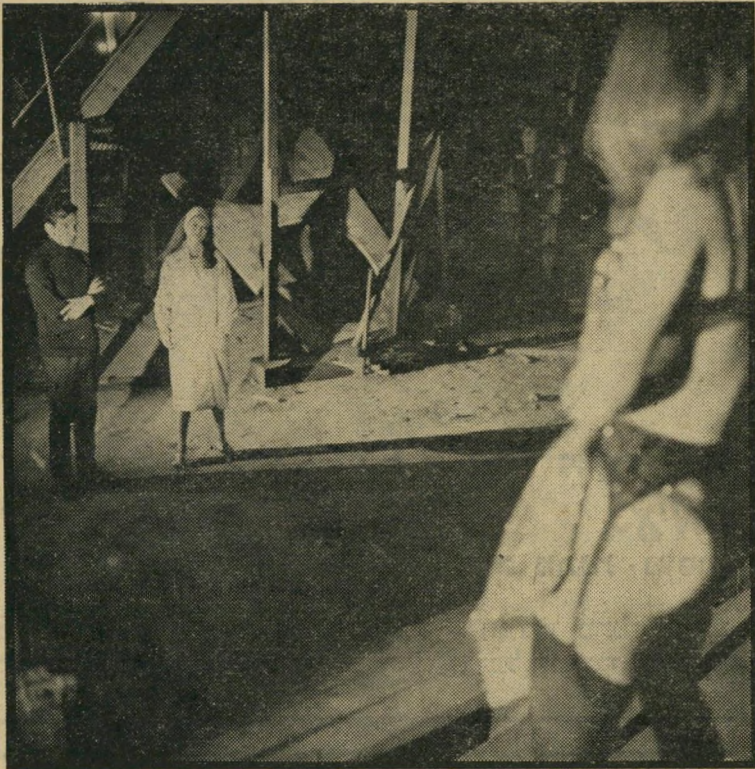

הצנזורה הורסת את תעשיית הסרטים הישראליים — בשם הטימטום וההתחסדות

שעמדה להופיע בתוך הסרטים הישראליים, סבינה והגברים: הצנזורה חתכה אותה - כרי להציל את נשמת ילדינו!

מלה נגד הסרט. אני איש קולנוע. זה המקום צוע שלי. אם לא יתנו לי לעסוק בזה ב"ישראל, אכתוב תסריטים לחו"ל."

לא רק תעשיית הקולנוע מפסידה כסף מן ההיסטוריה של הצנזורה. גם הממשלה, שמינתה את הוועדה ונתנה לה הראות, תפסיד כתוצאה מאיסור מניע לרצח. בסרט זה הושקעו 400 אלף לירות, מהם 25 אלף לירות שניתנו עליידי המועצה לעידוד הסרט

לחתור! לחתור!

ביע רצון לותיים, למשטרה, למשרדים ממ"ש לתיים. יש בוועדה רק במאי אחד.

אין לוועדה זו תקנון ברור, והגדרות של הנושאים שיש לאסור. קטעי חשפנות בסרט טים צרפתיים מותרים, אבל בסרט הישראלי סבינה והגברים דרשה הצנזורה להוציא את העירום (ראה תמונות).

חוסר השיטתיות הגיע עד כדי אבסורד מגוחך, כאשר אישרה הוועדה להצגה את המחזה נאות דשא. אותו מחזה נפסל על ידי אותה ועדה שנתיים קודם, בטענה ש-

ביר לכתב העולם הזה: "הסרט הזה אינו מוסרי. לא רק מבחינת הצניעות, אלא בכל היחסים האנושיים. הסרט מזלזל בציונות, ומתייחס בצנינות להרצל. אנחנו לא יכולים להרשות יחס כזה לחזוה המדינה!"

"בכלל, יש עכשיו אופנה בסרטים הישראליים שמראים פושעים, ויש הרבה צנינות למסדות של המדינה. ראיתי לכן צורך להפסיק את האופנה הזאת. נכון שאין עירום בסרט, אבל אני אומר שזה עירום מכוסה. בשבילי זה עירום."

בלי מין! ביקש ניצב יעקב נאש, נציג המשטרה בצנזורה לביקורת סרטים. הוא הציע לבמאי המניע לרצח לבקש מגילה אלמגור שלא תריס את הרגל כל כך גבוה, גם אם השחקן אבנר חזקיהו יאלץ להתכופף לשם כך עוד יותר.

הישראל, ומאה אלף לירות שניתנו כהלה וואה, בהמלצת משרד המסחר והתעשייה.

האבסורד הוא, שממשלת ישראל העניקה כספים אלה, לאחר שהתסריט נבדק, ונמצא ראוי לעידוד, עליידי הוועדה לעידוד הסרט הישראלי. גם כמה מנציגי הצנזורה משתתפים בוועדה זו, הרשאים להמליץ על שינויים, פוסלת עירום, ומשתדלת שהצנינות והמדינה יוכו ליחס אוהד. כל זה נעשה לפי קריאת התסריט, ורק אחרי אישורו — צילמו את הסרט.

מעתה ואילך יחשוב כל משקיע כי הצנזורה יכולה להרוס בהבל פיה את הסרט, אחרי שכבר הושקע בו הון, אפשרות כזו תר"ת יע גם את המשקיעים האמיצים ביותר. הסרט מפיקסרטים ישראלי, שביקש להעלים את שמו מפחד נקמתם של הצנזורים:

"אם אסור לפגוע בממשלה, אסור לפגוע בסוכנות, אסור להראות שוטר לא טוב, אסור להראות מין, אסור להראות שחיתות — אז על מה נשאר לדבר?"

הצנזורה, כלומר, הוועדה לביקורת סרטים, הוראה את הסרט המוגמר, מתעלמת לחלוטין מן המלצות הוועדה הקודמת.

העובדה שהכפילות והסתירה בין דעות שני הגורמים עולה למדינה מאות אלפי לירות — כלל לא מעניינת אותם. העיקר שלא יעליבו את הרצל.

★ ★ ★
אחד מעורר — שני פוסל

תסריטאי יוסקה גרוס מתחרט שהפסיק לכתוב תסריטים בחו"ל: "מפיק אנגלי הציע לי הרבה מאוד כסף בעד הסיפור של המניע לרצח. שם הצנזורה לא היתה אומרת

בלי אלימות! נדרשו מפיק המניע לרצח להציג את העלילה. אורי זוהר, המנסה לחנוק את עודד תאומי, הרגיש את הצנזורים במיוחד. הוא נראה להם סימפאטי מדי, בתפקידו כמלח בצי הישראלי העורק בהמבורג.

אלה הן דעותיו של הצנזור הישראלי ה"אופייני. אין לרב כהנא מושג מדויק על סמכויותיו כחבר הוועדה. אין הוא יודע כי ברור מה מותר ומה אסור לצנזורה. אין הוא זוכר בבירור אם הצביע בעד או נגד הסרט פורטונה, בו רוצח את אחותו.

למרבת חברי הוועדה אין מושג כי קולנוע ובמחזאות המודרנית. בהרכב הוועדה הקפידו קודם כל על מתן ייצוג מש-

גדיהם מופיע בו ככופי. הוועדה ראתה בזה פגיעה בדת. כשהוגש אותו מחזה שנית, לפי ני זמן קצר, לא זכרו חברי הוועדה כי כבר קראו ואף פסלו אותו.

בגישה בלתי אחראית כזו, ביחס כזה של זילזול לתפקידם, אין חברי הוועדה מרגישים כלל, כי בפסילת הסרט הם ממיטים שואה על תעשיית הסרטים בישראל.

גם היום קשה להשיג מימון לסרטים. אך